

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e16172/facsimile.pdf> (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

ligere, naar der er reist Spørgsmål om Forandring. I Stortfolgen, end at dette henvaader Bor og Dag under Forhandling; jeg troer også, at dette har været mestvirkende til, at man, ved ikke for Forandring i Grundloven, har villet gøre det muligt at komme til en hurtigere Afslutte, og dette er vigtigt. Det kan imidlertid i mine Tanker vistnok resulteret det Spørgsmål, om der ikke imellem de former, som er foretrukne for Grundlovsforandringen, og de former, der foretrækkes her for Forandringen i Grundloven, ligge former, som kunde og kunne komme til Anvendelse. Det foretrækkes her, at Forslaget skal udgå fra Kongen, der betragtes som den nærmeste Representant for Familiærretighedene, og dernæst, at i af Stemmerne i den forenede Rigsdag skulle samlede i Forandringen. I Forliggående Sat sig blot flere opmuntret på, at det ville give en større Garanti, naar der forstørret 2 af Stemmerne i begge Kamrene samtidig; thi det kan vel være, at der i den forenede Rigsdag kan være 1 af Stemmerne for Forandringen, men at næste Kammer ikke ønskede, det da er ved 2 i den ene og under 2 i det andet og jeg troer, at Udgivelsen i denne Sag vor varer fra i København, at der vel kan forlænges 2 af Stemmerne i hvori Thing ser sig. Men foruden dette, troer jeg, at der er et andet Spørgsmål, der kan raffe sig her, også angaende den Form, der foretrækkes. Man må nemlig handle hurtigt; men der må ikke være umuligt, at den sag kan finde nogen Overenskomst eller Intrig, og dog vil det ikke være umuligt, at der kan finde en Intrig. Det måtte blive Kongen, der for Delsidstet fangerede Hollænderrepræsentation, og derfor, hvis der allerede er Grund til i nogen Tilfælde at appellere fra den nuværende til en formel Rigsdag, synes det mig og, at Rovdenigheden herfor må være tilstede her. Det er et Spørgsmål, om Forlagt til Forandring i Grundloven nogensteds børde kunne forlænges Rigsdagen, men naar denne virksomhed er sammenfaldt til dette Dømmedag, saa at hele Folket vidste, hvilken indgående Opgave, det gav dem Rigsdag, det da valgte.

Døsfereren: Den andre Minister har tilbedels sagt, hvad jeg kunde ønske at få fra Højesteret til de Birtringer, der ere brugte af det andre 2de folgevalgt Mellem (Eidsverm). Dog troer jeg mit, at Befolkningsmæde, at det mere har været enkelte Utrøst i hans Fordrag, der findes foretrukne Indsættelser, end flere Tankesangen. Det er ganske vil, at den andre Minister brugte entenlig Udtryk, hvoraf man strengt taget kunde slutte, at der verment, at Eidsverm i den Birtringe ingen Ret var, da den havde fuldt bort, selv om den var hjemmet ved den Birtringe, der var glændende i det Kvælst, da Udvælgeren forlod. Dette var imidlertid uabundt ikke hørt Mening, men derimod, at Birtringen funs har nogent Ret, saaledes den Birtring, i Kraft af hvilken han vil give sin Ret glændende, endnu glændende, saa at Birtringen altsaa arbejdede langlig hos Birtringen, men at dette naturligvis funs han ikke indehavde. Han har da den i Birtringensglændende glændende Ret man ikke opgiverende. At gøre videres vil være, at gøre ud over den legale og ind på den revolutionære Ret. Jeg er altsaa ganske enig i, at man, saaledes som rettet i Udvælgeren, skal forlade en Birtring, men forhør hømme i Tyskland, og som jeg vilde kalde den andre Privatrettsretsholder. Derved er man nu godt ind paa den samme Ret, som j. Ex. følges i England, og jeg skal illustrere mig her at komme tilbage til dette Punkt, fordi jeg troer, at naar den andre Rigsdagsmand for København tilhørlæbende har modtaget hvad han vilte, saa er der ikke nogen virkelig Værdighed mellem de Birtringer, som jeg har brugt, og hvad han har sagt. Den andre Rigsdagsmand bemærkede, at man ikke i England, som i vores Grundlovsudvalg opstillede den Grundlovsstiftelse, at Birtringen var foreordnet, nogensteds havde indbrændt, at en sådan Forandring i England var foretaget. Men det er ikke nogen Grindelæring, der rammer min Bevægning. Man opfatter vistnok ikke i England en sådan almindelig Grundlovsstiftelse som den 14 epstrelle; men det er, fordi man i England overhovedet ikke opfatter lige almindelige Grundlovsstiftinger, der er, fordi man det aldrig har høvet en almindelig Grundlov; vi maae paa en Gang fride en almindelig Grundlov, fordi det har været saalange, inden vi har

begyndt paa den. Englands har man i en lang Række af Bor udarbejdet Forstiftningen; man har der høvet den ene Regel til den anden, det ene ved til det andet, og man har deraf en Præcis i denne Henseende. Men det er det Wiggle; det er enkeltstom nemlig, at Parlementet og Kongen kunne have overretten og frastige Forhandligerne hans Kravet.

Hvad de Bemærkninger angaaer, som af et Medlem af Ministreriet ere fremhævet, og hvorende han, om man ved ikke kan sige, at han har udvalgt sig imod Udvælgeren, dog har foranlediget en nærmere Diskussion, om det ikke måtte være rettet at anmode Paragraphens Beskæftigelse med andre, saa troer jeg, at der er Grund til at blive saaledes ved Udvælgeren. Han fremhæver selv, hvor vigtigt det er, at Spørgsmålet om Udvælgeren forandring, naar det engang er rettet, hurtigt bliver afsluttet, og denne Betragtning forekommer mig at ligge for nært, at jeg først anfaer det uformal, fordi al fremhæver det, at det af denne Grund par indlysende, at man ikke har kunde anseende Beskæftigelsen i § 80, men den samme Grund viser imidlertid også udgående imod, at forde, at Spørgsmålet om Forvaltningen funs fuldt kunne forelægges til Majestæts sag i Rigsdag, der fortigt var sammenfaldt til dette Dømmedag, vidende, at dette Spørgsmål vidte ikke ville være rettet, men ikke, hvad man vidte en hurtig Udgivelse i en eller anden Retning, nejop denne samme Betragtning, der er jo naturligvis og som ligger for nært, taler imod at tage højde Birtringspolitiet ind i en høj Balsbergsgang, taler for, at man, naar Bisbillens bemærkning, der sørge for Delsidstets Døm, og hvor tage den Beslutning, som man finder rigtig. Det er en meget hardt Begrundning, at der forstørres Samfælde af 1 af Stemmerne, og man behøver da vidt ikke haa noie at undrage, om det vilde give en større eller mindre Garanti, at samme 1 af Stemmerne i hver enkel Birtring, idet ved 1 af Stemmerne i den forenede Rigsdag, og det foretakende Mæde, at man paa ingen Maade kan betegne en Udvælgeren, der ved vestiges af Kongen og 1 af Rigsdagens Medlemmer, som et muligt Bark af Famile og Partisintrigier. Det foretakende det umuligt, ved en Intrig for hele Folket Døm at kunne bringe en saadan Overenskomst hvad imellem Kongen og hans ansvarlige Regering paa den ene Side og 1 af Rigsdagens Medlemmer paa den anden Side. Derved skal jeg holde mig til Udvælgers Befehls mæder.

Algreen-Udskrift: Etter hvad der af den hørigste Gutusminister er udtalt angaende det Fordrag, der er holdt af den 2de folgevalgte Rigsdagsmand (Eidsverm), sat jeg indkunne mig til forst Bemærkning. Derven havde Birtring funde forhørs sag paa den Maade, den andre Døsferer har udtalt, vil det ikke afspejle fra hvad Udvælget bestemmer; man jeg maa i denne Hørigste høste mig til Dømme, saaledes som de ere fremhævet, der blande Andet gørde ved paa, at Birtringen ikke giver den vedkommende Person nogen Beskyttelse til Kronen, men blot en Udgang, forhørsdag han bliver tilbæret til den. Dette er en Opfattelse af Sagen, der forekommer mig at være højt uretigt, hvilket ogsaa den hørigste Gutusminister har udtalt. Det er ganske rigtigt, at Domstolene ikke maae betrage Statsen som deres private Ejendom, og at det ikke arve denne som saadan; men den Hørigste, den 2de folgevalgte Rigsdagsmand har gjort af denne Samling, hvem i det Blaeste mig, og jeg troer også, at flere Medlemmer have opfattet den saaledes, ingentingstil at være rigtigt, og jeg anser det for rigtigt, at man bestemt udelægger derudvært. Det er i Almindelighed en saadan Blaanding af Sande og Falst i det andre Medlems Fordrag, at det er meget vanskeligt at udforske de forskellige Døle fra hinanden; her er derimod et tilfælde, hvor dette ejer sig meget tydeligt.

Eidsverm: Jeg troer vistnok, at det andre Medlem vilde have hørt meget ringere Værdighed ved at udflynde det Galte fra det Sande, hvis han havde hørt mit Fordrag rigtigere, eller i alt Sand med andre Ordiale; thi det Sande er det, eller det er i alt Galde det, jeg har sagt, at Købmandsretten ikke maae forhænds paa samme Maade som den private Købmandsret, saaledes, at alle De som folge Købmandsret engang anstre sig for at blive arbejdsvært,